

Mladi virtuozi na glasbenih večerih

Pogosto je slišati, da so glasbeni večeri v Ljubljani slabo obiskani. A povsod temu le ni tako. V krajevni skupnosti na Černeti ulici, kjer nastopajo učenci glasbene šole France Šturm iz enote Šiška, je demno prav živahno. Običajno nastopajo učenci vseh razredov te osnovne šole. Nekaj utrinkov z nastopa smo zabeležili tudi mi.

Najprej se je pojavilo mlado dekle pšeničnih las, ki je na flavti zanesenjaško prelivala takte, sem ter tja. Za njo mladenič s kitaro.

Največ je bilo klavirskih točk. Dekle v beli bluzi igrivo poskakuje podklavirskih tipkah. Za njo pa dekle, ki na stolu bolj stoji kot sedi ter se poigrava s takti. Vse skladbe so poskočne — »razblijaške«, kot da bi hotele buditi v večernih urah.

Zastopani so tudi violinisti, saj deček v rdečih hla-

čah brusi zvoke, ki so čisti in kratki. Nekateri igrajo tudi brez not, a nič ne de, vsi so se na nastop dobro pripravili. Med zvestimi poslušalci sem opazil tudi prof. Silvestra, ki je še pred leti na celjski gimnaziji učil slovenski jezik. No, najbrž je dober poslušalec svojemu vnuku.

Zvedavo sem opazil tudi učitelje, ki strpno uravnavajo učencem violine. To je prav gotovo glasbilo čudovitih strun, visokih in nizkih tonov. Izvedba vseh 32 točk je spontana, skladbe so daljše. Nastopil je tudi deček, ki se je ob španski skladbi spremljal na kitaro. Nastopi trajajo že dobro uro. A starši in ostali poslušalci strmijo na oder in ponosno zrejo v mladi rod, ki si skupaj z martijivim in zagrenimi učitelji utirajo pot v svet resne glasbe.

Anton Komar

Ob kulturnem prazniku podelili Gallusova priznanja

Godbeni zanesenjak iz Revirjev

Še vedno pod močnim vtisom tega priznanja, je pred nami v odlomkih razgrinjal svojo godbeno dejavnost in svoj pogled na to zvrst glasbe. »Godba na pihala je zelo atraktivna zvrst glasbe zaradi posebne zvočnosti, rekel bi, da je mogočna, veličastna ter sprejemljiva za vsako priložnost tako na prostem ali v zaprtih prostorih, seveda z ustreznim repertoarjem. Še kot fantič sem globoko doživljal njeno slavnostno in atraktivno veljavo, zato je razumljivo, zakaj sem se že v osnovnošolskih letih odločil zanjo. Sicer pa ima godba na pihala v revirjih zelo dolgo tradicijo in je znana ne samo pri nas, ampak tudi izven naših meja.«

Ernest Križnik je že 24 let Šiškar. Rodil se je 1942. leta v Trbovljah, živel pa v rudarski družini v Zagorju ob Savi. Tu obiskuje osnovno šolo in »gull« tudi šolske klopi takratne nižje gimnazije. Da bi lahko uresničil svojo veliko željo, postati godbenik na pihala, se vpiše na nižjo glasbeno šolo v Zagorju, kjer ga uči glasbene abecede in trobente profesor Miha Grašičar, sicer tudi kapelnik Rudarske godbe v Zagorju.

»Že kmalu po vpisu v nižjo glasbeno šolo sem postal član mladinske godbe, iz katere je kasneje Rudarska godba pridobivala svoje bodoče člane. Ne samo da mi je že v tistih letih nudila kulturni razvoj in največje razvedrilo, ampak mi je hkrati dolgoročno osmislila ter oblikovala tudi odnos do življenja. Zato se imam samo godbi zahvaliti, da se je moj kasnejši življenjski razvoj usmeril tako, kot se je,« pripoveduje Ernest.

Med razgovorom se Ernest razži. Njegove temnorjave oči razžare. Bakreno potemneli obraz se razigra v simpatično prikupnem nasmeju. Pripoveduje o uspehih in načrtih svoje godbe ter se zanje navdušuje.

»Odlično se počutim med svojimi člani godbe. Vsi si prizadevamo, da bi kot amaterji dosegli še večje uspehe. Med drugimi bi rad posebno pohvalil predsednika godbe, Hermana Lukana. Zelo si prizadeva, da bi v godbo pridobili novih glasbeno izobraženih članov. Zaradi tega na glasbeni šoli štipendiramo kar 18 štipendistov. Naj omenim, da smo dosegli že doslej nekaj lepih uspehov. Lansko leto smo na tekmovanju pihalnih orkestrrov Slovenije v Krškem dosegli zavidljivo drugo mesto. Velik uspeh smo doživeli septembra lani v Italiji, in na novoletnem jubilejnem koncertu lani za Bežigradom,« je razpredal svoje misli.

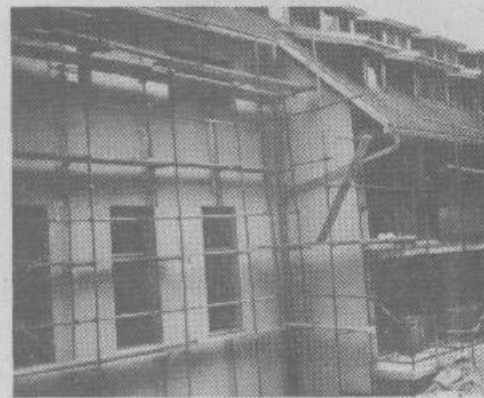
»Po takratni nižji gimnaziji sem se odločil za poklic gostinskega natakara. Po prihodu z odslužitve vojaškega roka sem se zaposlil v hotelu »Ilirija«, kjer sem že 24 let. Naj bo delo nočno ali ne, ne zamudim nobene vaje ali nastopa, saj je to zame po napornem delu edino razvedrilo. Zato je zame podelitev srebrnega Gallusovega znaka in priznanja za dolgoletno aktivnost v godbi samo še spodbuda več za nadaljnje delovanje v godbi.

Tekst in foto: Ivo Osolnik

Dom v Bohinju — velika pridobitev za slovensko mladino

Po dolgoletnih prizadevanjih in zapletih z denarjem, projektno dokumentacijo in namembnostjo samega objekta, so se pred dobrim letom lotili obnove mladinskega doma v Bohinju, ki je bil že nekaj let zaprt in so ga s pomočjo Izobraževalne skupnosti Slovenije in sodelavcev v gradbenem odboru preuredili v sodoben izobraževalni center za potrebe ŽSMS, pa tudi drugih družbenopolitičnih organizacij in crustev.

Obnovljen in dograjen dom v Bohinju so odprli 30.

januarja letos. Predsednik gradbenega odbora Rudi Bregar je poudaril, da je 400 milijonov dinarjev vredna naložba (170 postelj, predavalnica, dve manjši dvorani) velika pridobitev za vse. Zgradba se arhitektonsko lepo vrašča v okolje. Tudi Šiškarji bomo Dom uporabljali, saj že letos načrtujemo nekaj seminarjev za mladino v organizacijah združenega dela, osnovnih in srednjih šolah ter krajevnih skupnostih.

J. Č.

Kulturni dom Svobode sameva v Šentvidu

Ni še dolgo tega (približno štiri leta), kar je bil dom Svobode na Prušnikovi cesti v Šentvidu obnovljen. Žal sedaj ugotavljamo, da kljub temu, da je Šentvid nekakšen geografski center občine Šiška in da ima največjo in relativno najbolje opremljeno dvorano v občini, dom ne izpolnjuje svojega kulturnega poslanstva, zaradi katerega je bil zgrajen in obnovljen.

Pred tremi leti so v Šentvidu sicer na novo ustanovili kulturno društvo (KUD »Svoboda« Šentvid). V KUD so vključili dekliški PZ Rozka Usenik, žal pa, razen tega, niso razvili nobene nove kulturne dejavnosti (v mislih imam seveda predvsem gledališko dejavnost). KUD v kraju torej ni zaživel in, razen nekaj rock koncertov, ki jih je organiziral ŠKUC ter občasnih krajevnih praznov, dvorana v domu ni bila uporabljana. Sčasoma so, zaradi negotovanja krajanov, prenehali prirejati tudi rock koncerte. Odgovorni so se sicer nekajkrat sestali, vendar se kljub temu ni nič premaknilo.

Pred kratkim so v Šentvidu formirali novo vodstvo KUD, v katerem so priznani (in tudi aktivni) kulturni delavci. Ker jim ponudb (tudi profesionalnih) skupin za gostovanja v domu ne manjka in ker se tudi med krajanje kaže vse večji interes za kulturno udeleževanje, želimo novemu vodstvu KUD obilo sreče in delovnih uspehov.

Milan Pirker

ZA BOLJŠI JUTRI — POMAGAJAMO PORODNIŠNICI!

Ob dnevu osvoboditve Ljubljane, 9. maja, bomo prebivalci našega glavnega mesta s ponosom odprli sodobno porodnišnico, zgrajeno iz tretjega samoprispjevka. Zunanji videz porodnišnice pa bo kaj hitro zbledel, če tudi notranjosti ne bomo posodobili. Oprema je namreč stara in neprimerna za nove prostore, zlasti za porodniško sobo in sobe za dojenčke. Kolektiv porodnišnice se sicer trudi, da bi nekatere prostore sodobno opremili. Veliko sami vlagajo, a žal vsem nalogam niso kos, zato prosijo vse Ljubljance za pomoč.

Svet za družbenopolitični in ekonomski položaj žensk pri P OK SZDL Ljubljana-Šiška je obravnaval problematiko in se odločil, da bo zaprosil vse delovne organizacije, naj po svojih močeh prispevajo sredstva, ki bodo namenjena za oskrbo in nego matere in otroka.

Svoje prispevke pošljite na žiro račun: Ginekološka klinika 50103-603-45788.